

Artikelarkiv Arvesølv 2018

Svend Ove Edvardsen (1939-2018)

Af Morten Eriksen

Det var et voldsomt chok for os alle, at vor gode ven og arbejdsfælle i Munkebo lokalarkiv, Svend Ove Edvardsen, pludselig afgik ved døden i begyndelsen af juli.

Svend Ove var gårdmandssøn fra Drigstrup og voksede op som den yngste af 4 søskende i det meget gæstfri hjem på Rønnegård, og mit bekendtskab med ham går helt tilbage til 1952-1953. Han kom på Polyteknisk Lærestalt og blev civilingeniør 1964 og efter soldatertiden ansat ved Fyns Telefon. Tilfældet ville at vi i 1969 løb på hinanden i Munkebo, hvor vi begge havde slået os ned, og hvor Svend Ove og hans hustru Karen

havde bygget hus på Hulvejsbakken i 1968. Karens død i 1999 efter en uheldbredelig sygdom var et hårdt slag både for ham og deres eneste datter, Birgit.

I årene efter Karens død blev Svend Ove meget engageret i den lokale historie og var en af hovedmændene bag etableringen af et lokalarkiv, en lokalhistorisk forening og i anskaffelsen af og instruktionen i det elektroniske registreringssystem "Arkibas", som det første blandt arkiverne i lokalområdet, hvilket alt sammen helt fortjent indbragte ham prisen som "Årets Munkeboer" i 2003. Han var også en af idepersonerne bag og hyppig bidragsyder til foreningens årsskrift "Arvesølv", som udkom første gang i 2001.

I de senere år syntes vi han skrantede en smule, og det påvirkede ham også mærkbart at sælge og fraflytte det dejlige hus på Hulvejsbakken. Han var dog tilsyneladende kommet til hægterne og havde fundet sig til rette i sit nye hjem i Vesterkæret, hvor døden, så chokerende for os alle, så pludseligt indhentede ham.

I arkivet og i foreningen satte vi stor pris på Svend Ove, som var en både dygtig, grundig og tålmodig person, ikke mindst når vi skulle have pc'er, routere o.a. til at fungere. Men han var også et

beskedent og meget privat menneske og trivedes vist bedst i kendte omgivelser, og hans stilfærdige humor og omgængelige væsen gjorde ham afholdt af os alle. Vi vil savne ham meget, for han bliver svær at undvære både i det daglige arbejde i arkivet og i hyggen omkring tirsdagskaffebordet. Vore tanker går til Birgit, hendes mand og deres to sønner, som nu har mistet deres afholdte morfar.